

at lanne dem, saa tror jeg, at den ærede Ordfører selv har godtgjort Rigtigheden deraf, idet han anførte, at man i en Kommune havde bevilget indtil 600 Rd. til Medhjælp for Sogneraadets Formand. Det viser netop, at der ingen Grændse er for den Slags Medhjælpssummer, og naar man sammensætter Amtsraad og Sogneraad paa den her foreslaaede Maade, vil man meget let gaa videre. — Det af det ærede Flertal stillede Forslag om Mindretalsvalg i Kommunerne tillægger jeg for mit Bedkommende ikke meget stor Betydning. Saaledes som Forholdet er mellem de større og de mindre Skatteydere i Kommunerne, ville de større Skatteydere, selv naar man til dem henregner de mindre Gaardmænd, være i et afgjort Mindretal, saa at de i meget saa Kommuner ville være istand til at sætte et eneste Valg igjennem; thi, naar deres Tal ikke er over en Trediedel af samtlige Bælgere, saa har Mindretalsvalget, som den ærede Ordfører vist vil erkjende, ingen Ting at betyde. Man maa nemlig huske paa, at, naar der kun skal vælges 2 Valgmænd, deses hele Antallet af Bælgere i to Dele. (Berg: Tre Dele.) Nei, i to Dele. Naar der f. Ex. er 100 Bælgere, og disse 100 skulle vælge to Valgmænd, saa er Kvotienten 50. (Berg: 34.) Men de kunne ganske vist være valgte, naar de have over halv Kvotient, saa at den, der har over 25, kan være valgt; men for at være sikker paa at blive valgt, maa han have 34 Stemmer. Det er imidlertid meget ofte Tilfældet, at der ikke er saamange Gaardmænd, men derimod et meget stort Antal Husmænd i en Kommune. Der til kommer endnu en Mangel ved Flertalsforslaget, som imidlertid dog vil kunne rettes senere, nemlig den, at, naar man indretter sig saaledes, som det her er foreslaaet, med to Valgmænd for en Kommune, maa man ogsaa være belavet paa at give dem Rejsepenge. Her gaar man jo ud fra, at det er Husmænd og uformuende Mænd, der ville blive Valgmænd. (Berg: Gaar man ud fra det?). Ja, hvis man ikke gaar ud fra det, veed jeg ikke, hvad det er, man gaar ud fra ved hele denne Lov. Gaar man nu ud herfra, saa maa man ogsaa afholde Rejse-

udgifterne; thi ellers paalægger man disse Mænd en Byrde, som det forekommer mig, man har meget lidt Ret til. En anden Sag er det, naar Sogneraadet kan enes om at afholde Udgifterne; thi saa falder Byrden ikke paa en enkelt Mand alene. Man maa vel erindre, at her paalægger man en Mand en Byrde mod hans Villie, hvorfor der maa sørges for Rejsseudgifter. Jeg kan saaledes ikke gaa ind paa Flertallets Forslag, selv om det skal være et Valgspørgsmaal, saaledes som det blev antydet af det ærede Medlem for Soro Amts 2den Valgkreds (Alberti). Det er jo ikke usandsynligt, at Tanken med Forslaget har været den, at noget Saadant skulde komme ud deraf; men det er Noget, jeg ganske skal berolige mig ved; jeg frygter det slet ikke i denne Henseende.

Th. Nielsen: Den ærede sidste Taler og jeg gaa ud fra den samme Forudsætning, men det er kun Glæde, at vi kommer til forskellige Slutninger. Forudsætningen er den, at Gaardmandsklassen eller Middelflassen paa Landet i det Hele er særlig skiftet til at bære vort kommunale og konstitutionelle Liv; det er, som sagt, en Grundsætning, jeg vedkjender mig, fordi den støttes af alle Tidens Erfaring, men den ærede sidste Taler kom til den Slutning, at denne Klasse netop derfor maatte beskyttes i sin privilegerede Valgret. Jeg uvilkede igaar, at de Privilegerede netop have været de værste Fjender af sig selv; thi hvad Andet har været Skyld i Dmvelsninger og i, at Magten saa ofte har været nær ved at glide dem ud af Hænderne, end at de for ensidig have holdt paa deres Privilegier? Netop for at ikke noget Eignende skal ske her i Landet — jeg indrømmer, at det kan vare længe, inden det sker; men det kan dog tænkes —, stemmer jeg med Glæde for nærværende Lovforslag, hvorved de, hvorom der her er Tale, dog vedblive at beholde den væsentlige Indflydelse, som de ogsaa efter min Mening bør have. — Det ærede Medlem talte flere Gange om „Flertalsherredømme“; men ere vi da ikke Alle her valgte i Kraft af et Flertalsherredømme? Jeg veed ikke om et Mindretalsherredømme skulde være